

Budapest, 1910. június 9. – Budapest, 1964. november 1.

1935-ben magyar–francia–német szakon tanári oklevelet szerzett a budapesti egyetemen. Tanulmányai befejezése után 1947-ig könyvtáros volt az Egyetemi Könyvtárban, majd 1940-től a műszaki egyetem központi könyvtárában. 1937-ben bölcsészdoktori oklevelet és könyvtáros szakképesítést szerzett. 1944-ben bekapcsolódott az antifasiszta ellenállási mozgalomba. A második világháborúban katona volt, majd hadifogoly. 1945-ben a Szociáldemokrata Párt tagja lett, két éven át a Budapest című folyóirat munkatársa volt. 1947. áprilistól 1950. augusztusig a Vallás-és Közoktatásügyi Minisztériumban adminisztratív államtitkár volt. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az SZDP országos és Jász–Nagykun–Szolnok megyei listáján indult, pótképviselő lett. 1948. április 26-án az SZDP Jász-Nagykun-Szolnok megyei listájáról került be a törvényhozásba. 1949. május 15. és 1953. március 18. között a Magyar Függetlenségi Népfront Jász-Nagykun-Szolnok megyei listájáról ismét bekerült a törvényhozásba. 1948-ban lett a Magyar Dolgozók Pártja tagja. 1950-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán a 20. századi magyar irodalomtörténeti tanszék tanszékvezető tanára lett. 1952-1953-ban a bölcsészkar dékánja és a Magyar Irodalomtörténeti Társaság elnöke volt. 1953-ban beválasztották a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjai közé. Irodalomtörténésként és íróként több jelentős művet alkotott.